

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010034
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbelová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120010034.21

Uznesenie

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbelová, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX, stíhaného pre pokračovací zločin týrania blízke osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. 04. 2024 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postupuje v veci obžalovaného A. B. C. D. E. F. C., nar. XX.XX.XXXX v G. G., trvale bytom A., H. I. J. XXX/XX, K. G. G. Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy Banská Bystrica k prejednávaniu veci ako priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d), e) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zákonov, ktorého skutku sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v období od augusta 2017 do 3. októbra 2019 najskôr v rodinnom dome na H. I. J. XXX L. K. A., okres Banská Bystrica a od 15. augusta 2019 v byte na H. M. J. X L. G. G. manželke N. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. J. XXXX/XX, G. G. nepravidelne v rôzne dlhých intervaloch s frekvenciou niekedy jedenkrát za týždeň, inokedy raz za mesiac alebo raz za tri mesiace dával facky, bil ju po celom tele, kopal do chrbta ako aj do iných častí tela, čím jej spôsobil modriny, podliatiny a dvakrát prasknutý bubienok v pravom uchu, naposledy ju napadol dňa 3. októbra 2019 v čase okolo 21.30 hod. na Uhlisku v Banskej Bystrici pri rieke Hron z dôvodu, že bola dlho vonku so psom tak, že jej dal tri facky do tváre, povedal jej, aby šla domov, že ju tam dotiahne, čím jej nespôsobil žiadne zranenia, zároveň ju urážal, vulgárne jej nadával, pričom týmto konaním jej spôsobil zranenia, ktoré si nevyžiadali jej práce neschopnosť.

odôvodnenie:

Dňa 16. 01. 2020 bola na tunajší súd doručená obžaloba námestníčky prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 3Pv 341/19/6601-37 zo dňa 16. 01. 2020 na A. B., pre pokračovací zločin týrania blízke osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od augusta 2017 do 3. októbra 2019 najskôr v rodinnom dome na H. I. J. XXX L. K. A., okres Banská Bystrica a od 15. augusta 2019 v byte na ul. M. J. X L. G. G. manželku N. B. prevažne pod vplyvom alkoholických nápojov a psychotropných látok nepravidelne v rôzne dlhých intervaloch s frekvenciou niekedy jedenkrát za týždeň, inokedy raz za mesiac alebo raz za tri mesiace bil päťou do hlavy, dával jej facky, bil ju po celom tele, škrtil ju rukami, kopal do chrbta ako aj do iných častí tela, čím jej spôsobil modriny, podliatiny, zlomeninu kostreče, narazené rebrá a viackrát prasknutý bubienok v uchu, pričom naposledy ju napadol dňa 3. októbra 2019 v čase okolo 21.30 hod. na Uhlisku v Banskej Bystrici pri rieke Hron z dôvodu, že bola dlho vonku so psom tak, že jej dal tri facky do tváre, raz ju kopol do ruky a povedal jej, aby šla domov, že ju tam dotiahne, dokope, čím jej nespôsobil žiadne zranenia, zároveň ju urážal, ponižoval, vulgárne jej nadával s tvrdením, že ju treba biť, aby vedela, kde je jej miesto, zdôrazňoval jej, že je menejcenná, že je iba žena, vyhrážal sa jej bitím, obmedzoval ju v tom, že ju nepúšťal vonku, ďalej jej zakazoval stretávať sa a rozprávať s inými ľuďmi, kontroloval jej telefonáty a správy v mobilnom telefóne, nahnevaný jej rozbil tri mobilné telefóny, čím dlhodobo spôsobil N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom, H. O. J. XXXX/XX, G. G., t. č. bydliskom ul. M. J. X, G.

G. psychické a fyzické utrpenie, v dôsledku ktorého bola nútená viackrát vyhľadať lekárske ošetrovanie a zároveň sa obávala o svoj život a zdravie.

Na základe vykonaného dokazovania bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/6/2020-533 zo dňa 13. 04. 2022 obžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo podľa súdu vo veci dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na podané odvolanie prokurátora, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/66/2022 zo dňa 08. 09. 2022 bol vyššie proklamovaný rozsudok zrušený a bolo prikázané, aby vo veci prvostupňový súd znova konal a rozhodol. Krajský súd mal za to, že v konaní bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo k opakovaným konfliktom, ktoré viedli aj k fyzickým útokom zo strany obžalovaného. Poukázal na to, že prvostupňový súd v odôvodnení časti týkajúcej sa zranení poškodenej N. B. v rozhodnom období len skonštatoval, že tieto jednoznačne nekorešponovali s vykonanými dôkazmi, navyše poškodená požívala alkoholické nápoje, čo potvrdil ako svedok obhajoby aj poškodenej, a to kamarátka P. Q., preto nebolo vylúčené, že k nim prišla tak, ako uviedol obžalovaný a jeho matka, keď sa pýtali, čo sa stalo. Predmetné tvrdenie tunajšieho súdu bez vyhodnotenia ďalších dôkazov najmä lekárskeho správ preukazujúcich rôzne zranenia poškodenej N. B. a to tak vo vzájomnej súvislosti s výpoveďami jednotlivých svedkov, ktorí boli svedkami konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou a zároveň uvádzali aj skutočnosti, že čo i len sprostredkovane mali vedomosť o tom, že zo strany obžalovaného došlo minimálne k úderu do oblasti tváre poškodenej. Vzhľadom na vyššie popísané, mal tunajší súd vyhodnotiť predmetnú dôkaznú situáciu aj vo vzťahu k jednotlivým zraneniam poškodenej a v prípade nutnosti pribrať aj znalca z oblasti traumatológie.

Po vrátení veci, tunajší súd, riadiac sa záväzným stanoviskom súdu odvolacieho, doplnil dokazovanie v naznačenom smere a vychádzajúc z obsahu už v konaní vykonaných dôkazov, bolo zistené, že:

Obžalovaný A. B. odmietol tvrdenia obžaloby, spáchanie skutku poprel, cítil sa byť nevinným a pridržiaval sa svojej výpovede z prípravného konania s poukazom na to, že manželmi s poškodenou boli od roku 2017, v tej dobe on pracoval a chodil na týždňovky a bývali u jeho rodičov. Následne potom sa ako prvá odsťahovala poškodená, ku ktorej sa aj on a ich spolužitie skončilo, keď ho prišli zobrať policajti, nevedel prečo a bol vo väzbe.

Ku skutku uviedol, že všetko je zo strany poškodenej výmysel, nič také sa nestalo, on chodieval z práce domov až večer, nevedel, čo celý deň robí poškodená, ktorá mu nedvíhala telefón a preto je pravdou, že sa stalo, že jej telefonoval denne aj 50-krát, čo nepovažoval za kontrolu. Z dôvodu, že mu nedvíhala telefón sa raz stalo, že jej vyhodil telefón z balkóna, ale to bol jeho starý telefón. Mobilný telefón jej kontrolovať on ani nemusel, lebo ona mu sama ukazovala správy, kto jej píše. Poškodená chvíľu pracovala v pohostinstve, v herni, vo výdajni stravy a potvrdil, že sa hádali a to keď neboli peniaze, keď prišiel domov a ona doma nebola, keď mu nedvíhala telefón. Nebili sa, on na manželku nezaútočil, ale keď ho ona udrela, tak jej to vrátil, ale nikdy takým spôsobom, že by mala modrinu. On len na ňu kričal, keď prišla domov opitá, alebo keď ju niekto doviezol domov, koho ani nepoznal. Neponižoval ju a žiadne iné veci jej nevykrikoval, žiadne vulgarizmy nepoužíval, mohlo sa stať, že jej povedal sprostá krava, ale to je bežná hádka. Neobmedzoval ju v pohybe, keďže nebýval doma, nemal ju ako obmedzovať. Asi dva alebo trikrát bol za ňou v práci, keď vydávala stravu v Pointe, mal tam zľavu ako rodinný príslušník, bolo to výhodné.

Zdôraznil, že poškodená požívala alkoholické nápoje, určite aj cez deň, nevie či aj vtedy, keď bola v práci, ale keď sa odsťahovali od rodičov, títo tam našli po nej 100 vínových fliaš. Nepoprel, že on v tej dobe fajčil marihuanu, spolu aj s poškodenou, niekedy cez víkend, nie často si dali aj pervitín, ale si myslí, že poškodená marihuanu fajčila aj v jeho neprítomnosti, nakoľko sa to občas dozvedel z komunikácie, s kým bola táto piť a fetovať. Z alkoholu on pil pivo, tvrdý alkohol vôbec nie.

K doplňujúcej výpovedi poškodenej ohľadom lekárskeho správ opakovane uviedol, že chodieval na týždňovky, pričom sa stávalo, že keď prišiel domov, poškodená N. B. mala na tele modriny. Mal za to, že to mala zo stolov ako behala dookola, keďže pracovala v gastronómii. Čo poškodená robievala v čase keď bol tento na týždňovkách nevedel uviesť, ale nepoprel, že sa spolu často hádali, pretože poškodená mávala pomery s inými mužmi. Mal za to, že ak náhodou aj dal facku poškodenej, tak to bolo do oblasti líca a preto jej nemohol natrhnúť ušný bubienok. Poukázal na to, že počas hádok aj

poškodená niekoľkokrát zodvihla ruku voči jeho osobe. Obžalovaný poprel, že by poškodenú kopal, ale bolo pravdou, že zbil mužov, s ktorými mala poškodená pomer, za čo bol aj právoplatne odsúdený.

Svedkyňa - poškodená N. B. potvrdila, že manželstvo s obžalovaným uzavreli v auguste 2017 a podľa jej vyjadrenia, asi mesiac po jeho uzavretí sa začal ku nej obžalovaný správať zle, bil ju a ponižoval. Všetko začalo tým, že si obžalovaný vypisoval s inými ženami na sociálnych sieťach, posielal im nahé fotky, bral drogy a nechcel s tým prestať. Niekedy sa len hádali, niekedy to prešlo do bitky, pričom to prebiehalo tak, že manžel začal kričať, neskôr ju udrel do tváre rukou zovretou v päšť alebo dlaňou, ale aj ju kopal. Bolo to niekedy raz za mesiac, niekedy raz za tri týždne a keď bolo lepšie, raz za tri mesiace. Keď ju kopal, ona stála, potom spadla a keď ležala, tento ju kopal do chrbta, zadku a raz ju kopol aj do hlavy. Pritom jej vulgárne nadával do kuriev, pič, alebo bol ticho. Ponižoval ju tým, že jej dával najavo, že je hlúpa, že ho musí počúvať na slovo, lebo ona je iba žena a muži sú nadradení. Mávala menšie zranenia, dvakrát mala natrhnutý bubienok, zlomenú kostrč, s čím bola aj na ošetrení, s modrinami nie. Obžalovaný jej aj zakazoval chodiť von, chodila len do práce a domov, zamkol ju v izbe alebo zobral topánky.

K osobe obžalovaného uviedla, že tento požíval alkoholické nápoje aj drogy, ale nepoprela, že keď jej bolo zle, aj ona požívala alkohol a brala drogy, ktoré našla u manžela. Na otázku obhajoby však nepoprela, že obžalovaný väčšinu času pracoval, jednak pracoval na týždňovky a mal aj druhú robotu, teda že pracoval od rána do večera.

Ku svojej osobe uviedla, že aj ona väčšinu času pracovala, spočiatku sa o tomto nikomu nezdôverovala, hanbila sa a nevedela o tom ani jej rodina. V tom čase sa manžela aj trochu bála, vyrážal sa jej, že ju zabije, zbije, psychicky ju týral. Dvakrát aj ušla z domu, bola na psychiatrii a to prvýkrát keď bola štyri dni v lese a druhýkrát išla na psychiatriu potom, ako ju zrazilo auto. Nepoprela, že asi dva roky od uzavretia manželstva mala mimomanželský pomer s B. B.. Náhradu škody si neuplatnila.

Na hlavnom pojednávaní s poukazom na závery rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, bola poškodená konfrontovaná s lekáorskými správami týkajúcich sa jej zranení, pričom táto k nim uviedla, že:

1/ Ku správe spísanou B. R. C. z č. I. 586 uviedla, že dňa 21. 06. 2018 bola vyšetrená pre bolesti v križovej oblasti, pričom bolo pravdou, že lekárke neuviedla, že jej toto zranenie bolo spôsobené zo strany obžalovaného. Vtedy ju asi len boleli križe, presne si to už nepamätala. Ohľadom vyšetrenia zo dňa 07. 08. 2018 poškodená uviedla, že k lekárovi prišla pre bolesti pravého ucha, pričom u neho bola dvakrát s pretrhnutým bubienkom. V akých dátumoch to bolo uviesť presne nevedela a ani dôvod, prečo si nepriniesla výsledok z vyšetrenia. Mala za to, že uvedené jej taktiež ako i v ostatných prípadoch zrania spôsobil obžalovaný, ktorý jej dal facku. K vyšetreniu z decembra 2018 uviedla, že sa jednalo o prechladnutie. Či jej prechladnutie spôsobil obžalovaný, uviesť nevedela.

2/ K ambulantnej správe čl. 588 spisu, a síce z kontrolného vyšetrenia 01. 11. 2018 ohľadom podvrtnutia ľavého členku na ulici uviedla, že s týmto úrazom a ošetrením obžalovaný nemal nič spoločné.

3/ K ambulantnej správe zo dňa 03. 12. 2018 č. I. 589 uviedla, že predmetné zranenie sa týkalo kostrče, ktoré jej bolo spôsobené obžalovaným, pričom tento ju dokopal. Skutočnosť, prečo nešla na urgentný príjem bezodkladne, ale až následne po 4 dňoch bol ten, že si až po uplynutí tejto doby uvedomila bolesti. Dôvod, ktorý uviedla, a síce, že spadla na zadok bol ten, že obžalovaný bol jej manžel alebo kvôli svokre, ktorá tam bola vtedy s ňou prítomná na vyšetrení.

4/ K ambulantnej správe čl. 590 zo dňa 24. 03. 2019 uviedla, že pred týmto incidentom bola udretá manželom (obžalovaným) do oblasti dolnej čeľuste, preto ušla z domu a nechtiac ju zrazilo auto. Prečo vtedy odmietla odber krvi, si už nepamätala. Na otázku obhajcu však potvrdila, že nebolo vylúčené, že v ten deň bola pod vplyvom omamných látok.

5/ K ambulantnej správe č. I. 591 zo dňa 25. 03. 2019, z ktorej je zrejmé, že sa jednalo o prepúšťaciu správu predchádzajúcej hospitalizácii a kde boli rozpísané laboratórne vyšetrenia, kedy toxikológia moču bola pozitívna na prítomnosť metamfetamínu uviedla, že bolo možné, že mala metamfetamín v moči. V tej dobe nebola drogovovo závislá, ale keďže bola vydatá a jej manžel závislý bol, chcela byť ako on, tak príležitostne požívala pervitín a marihuanu.

6/ K ambulantnej správe čl. 593 zo dňa 22. 11. 2019 v súvislosti s reznou ranou na pravej ruke uviedla, že s touto obžalovaný nemal nič spoločné. Uviedla, že aj v tomto dni sa pohádala s obžalovaným, ktorý ju dobil, mala modriny, ale tieto jej ošetrené neboli.

7/ K ambulantnej správe čl. 596 zo dňa 20. 07. 2018 ohľadom diagnózy F43, kedy sa jedná o aktívnu stresovú reakciu uviedla, v tej dobe utekala z domu, pričom z domu bola preč asi 4 dni, keďže sa obávala obžalovaného, že ju zabije, pretože predtým rozbil celý dom. V daný čas ju zbil tým spôsobom, že jej dal facku a udrel ju.

8/ K ambulantným správam č. I. 594 z 18. 10. 2022 a čl. 595 z 17. 03. 2023, ktoré sa netýkali obdobia, ktoré je predmetom obžaloby, kde bola poškodená ošetrená kvôli popáleninám uviedla, že sa jednalo o zranenia, ktoré má táto z práce, pretože pracuje v gastronómii.

9/ K prepúšťacej správe na č. I. 272 ohľadom jej prepustenia z psychiatrickej kliniky poukázala na to čo bolo popísané vyššie, a sice, že ušla z domu, pretože sa bála obžalovaného.

10/ K lekárskej správe na č. I. 273 zo dňa 08. 08. 2018 z ORL vyšetrenie uviedla, že bola na vyšetrení ohľadom roztrhnutého bubienka, ktoré jej spôsobil obžalovaný keď jej dal dvakrát facku.

11/ K lekárskej správe čl. 274 zo dňa 24. 07. 2019 uviedla, že sa jednalo o úraz potom, ako dostala od obžalovaného facku a mala natrhnutý bubienok.

Za poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., bola pred súdom vypočutá ako svedkyňa D. C. B., ktorá žiadala náhradu škody v celkovej výške 556,32 € za poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenej N. B., a to za jej hospitalizáciu od 19. 07. 2017 do 27. 07. 2017 na psychiatrii v Banskej Bystrici vo výške 531,09 € a za jej vyšetrenie na otaringológii dňa 08. 08. 2018 vo výške 25,23 €.

Svedkyňa F. B. uviedla, že je matkou obžalovaného a potvrdila, že tento s poškodenou po uzavretí manželstva najskôr bývali u nich na Ponikách a neskôr sa odsťahovali. Poškodená chodila domov opitá, jej syn ju 4-10 krát vyhadzoval z domu, no táto nikdy neodišla, lebo nemala kam ísť, preto sa syn nad ňou vždy zľutoval a nechal ju bývať u nich. Syn pracoval na týždňovky a keď v piatok prišiel domov, tak poškodená sa zvykla držať a nepila. Ona nikdy nebola svedkom nejakého fyzického konfliktu medzi nimi, bola svedkom viacerých hádok, ktoré vznikali z dôvodu, že poškodená prišla domov opitá. Tiež sa nevesty pýtala, či ju jej syn pri hádke niekedy udrie, na čo jej poškodená odpovedala, že nie. Dôvod, prečo sa jej to pýtala bol ten, že keď bol krik a ona sa jej opýtala, či jej aj tresol, povedala jej, že ju nebije, že len vrieska. Nepoprela, že jej syn nadával neveste, ale len že je alkoholička a že je ožratá, na druhej strane ona mu vulgárne nadávala, že je prijebaný kokot. Tiež uviedla, že keď sa jej nevesta sťažovala na syna, bolo to pre to, že sa jej syn nevenuje a že je stále v robote.

Pre správanie poškodenej, keď ju syn niekedy v lete roku 2018 vyhodil z domu, boli nahlásiť na políciu jej nezvestnosť, pretože keď odišla z domu a nechala list na rozlúčku, mala prespávať v nejakej kolibe, pretože tam chcela zomrieť od hladu. Vtedy ju záchranka odviezla na psychiatriu. Tiež niekedy v prvej polovici roku 2019, keď sa poškodená vrátila z nejakej oslavy úplne opitá, robila v dome bodrel a jej manžel ju išiel upozorniť na správanie, potom, ako mu táto vynadala do starých kokotov, syn jej chcel dať facku, ale netrafil ju. Vtedy poškodená z domu odišla a oni sa neskôr dozvedeli, že sedela na kraji cesty a čakala na auto pod ktoré by mohla skočiť. Šofér stihol zabrzdziť a zavolať policajtov, ktorí ju zobrali na urgent a odtiaľ na psychiatriu, kde bola hospitalizovaná, zistili jej alkohol v krvi a prítomnosť pervitínu. Mala zranenia na lakťoch a kolenách o ktorých tvrdila, že sú od bitky manžela, ale jej lekárka im povedala, že je to z pádu.

Má vedomosť o tom, že poškodená mala prasknutý bubienok v uchu, ale nevie z akého dôvodu. V minulosti tiež mala vyvrtnutý členok a tak používala barle, mala aj zlomeninu kostrče. Poškodená jej vtedy povedala, že sa šmykla a padla na schodoch, keď ju potiahol pes a modriny na nej nevidela, pričom ona aj v zime chodila v minisukni.

Aj z výsluchu otca obžalovaného, ktorý vypovedal obdobne ako jeho manželka, svedka O. B. vyplynulo, že poškodená požívala alkoholické nápoje, nevidel a ani nepočul že by ju syn mlátil, tento ju hrešil len pre alkohol. Poškodená keď bola opitá, tak vykrikovala, že syna udá a dostane ho do basy. Robila

si čo chcela, od rána do večera bola v meste. Stalo sa, že keď mala vypité, rozhadzovala kvetináče, prevracala stolíky, tresla dverami a zmizla. Podľa neho, ak mala na tele zranenia, tak tieto si mohla v opitosti spôsobiť sama. Syn jej nenadával a on nebol svedkom nejakého fyzického násillia zo strany syna voči poškodenej, on si na tejto nevšimol nejaké zranenia, ani nemá vedomosť o tom, že mala prasknutý bubienok.

Z výsluchu brata obžalovaného svedka Q. B. je zrejmé, že žil spoločne s bratom a poškodenou v ich rodičovskom dome na Ponikách. Potvrdil, že už pred svadbou sa títo hádali, pretože poškodená sa flákala, čo bratovi vadilo, nakoľko chodila domov opitá, v dôsledku čoho vznikali hádky, ktorých on nebol priamym svedkom, na poškodenej si nejaké zranenia nevšimol, vie len o tých, čo si spôsobila sama, keď si vyvrtila členok a keď si privrela prst. O prasknutom bubienku a zlomenine kostrče nič nevie.

Svedkyňa S. J., ktorá je bývalou kolegyňou poškodenej uviedla, že si všimla, že poškodená chodila do práce s modrinami a keď sa jej pýtala, povedala jej, že ju doriadil manžel, pričom ako dôvod uviedla, že žena musí byť bitá, aby vedela, kde je jej miesto. Modriny mala na rukách, predlaktí, líci, tiež jej povedala, že už mala niečo zlomené, že mala prasknutý bubienok. Modriny na nej videla asi štyrikrát, potom to ďalej neriešila. Pamätala si aj to, že sa často chytala za ucho a vtedy jej povedala, že dostala. Bližšie jej neohovorila nič, takže ani nevedela ako spolu s obžalovaným žili. Na rozdiel od prípravného konania už pred súdom uviedla, že sa nevie vyjadriť, či obžalovaný volával poškodenej do práce a čo sa týka kontrolovania obžalovaného poškodenej, tak tohto videla v Pointe asi raz. Ona osobne nebola prítomná pri žiadnom konflikte a nezaznamenala, že by poškodená požívala v práci alkohol. V tej dobe bola poškodená roztržitá, nervózna, bála sa a mala také tiky, teda mykala strašne tvárou, čo už teraz nerobí. Ak povedala, že bola poškodená utiahnutá, myslela to tak, že táto nekomunikovala.

Z výsluchu svedka F. O., s ktorým poškodená pracovala vyplynulo, že si tento pamätal, že raz poškodená neprišla do práce, kedy mu jej svokra uviedla, že mala žilčikový záchvat a je v nemocnici a keď táto prišla po 2-3 dňoch do práce, všimol si, že má modriny. Keď sa jej pýtal, prečo neprišla do práce, aby zistil, či neklame, všetko zatajovala a už si nepamätal, či mu povedala o tom, z čoho ich má, ako aj to, že by mala modriny aj inokedy. Vedel, že mala niečo s uchom, ktoré mala zalepené. Na odstránenie rozporov sa prečítala časť jeho výpovede z prípravného konania, ktorej obsah svedok potvrdil a kedy uviedol, že o tom, že N. B. manžel bil sa dozvedel priamo od nej, povedala mu to asi 2-krát. Prvýkrát to bolo niekedy v lete 2019, keď bola hospitalizovaná a táto mu povedala, že do práce neprišla z dôvodu, že ju zbil manžel. V septembri alebo októbri 2019 si opäť všimol, že poškodená má prelepené nejakou gázou ucho a keď sa jej opýtal, čo sa jej stálo, tak táto mu povedala, že to má druhý alebo tretíkrát prasknutý bubienok po bitke od manžela a viac sa k tomu nevyjadřila.

Svedkyňa P. Q., kamarátka poškodenej uviedla, že pozná aj obžalovaného asi od roku 2016, pričom ich vzťah považovala za taliansky, pričom na vine boli obaja. Veľa si už nepamätala, nakoľko keď sa poškodená vydala, boli spolu menej a ona svedkom žiadnej hádky nebola až na prípad keď ona aj poškodená mali vypité, stretli obžalovaného, ktorý sa s touto pohádal, avšak nevie, čo bolo predmetom hádky, pričom potvrdila svoje tvrdenie z prípravného konania, že si obaja vzájomne vulgárne nadávali, ako konkrétne to už presne uviesť nevedela, ale boli to vulgarizmy. Svedkom fyzického napadnutia zo strany obžalovaného nebola, vedomosť o tom mala len jednostranne z rozprávania poškodenej, ale či je to pravda nevie. Poškodenú videla aj na barliach, vraj ju zbil manžel, ale nič bližšie jej nepovedala, pričom sa jej nestražovala, že by sa manžela bála. Počas obdobia skutkov si žiadne zmeny v správaní poškodenej nevšimla, nevedela sa vyjadriť k požívaniu alkoholu zo strany obžalovaného, ale naopak, keď sa stretla s poškodenou, vždy si na 95 % vypili. Či táto užívala drogy sa nevedela vyjadriť, ani či mala poškodená počas manželstva známosť s iným mužom, pričom v prípravnom konaní potvrdila, že poškodená užívala omamné a psychotropné látky, čo robila hlavne s obžalovaným, pretože aj ten je konzument takýchto látok.

V závere svojej výpovede uviedla, že o termíne hlavného pojednávania okrem toho, že bola predvolaná písomne, vie aj od matky obžalovaného, ktorá jej nič iné nepovedala, ale aj od poškodenej, ktorá jej napísala, že chodiť ani nemusí, a tiež že či pri nej ešte stojí.

Svedok B. B. uviedol, že obžalovaného pozná dlhé roky, do času skutku boli dobrí kamaráti, odvtedy už kamaráti nie sú a ani sa nestýkajú, nakoľko mal intímny vzťah s jeho manželkou v dobe, keď ona ešte žila s obžalovaným, ale ako sa odsťahovala z Poník, nie sú v žiadnom kontakte. V čase, keď žili

obžalovaný s poškodenou na Ponikách, všetko bolo v poriadku, ich spolužitie vyzeralo normálne, keď sa odsťahovali do Banskej Bystrice, ako žili uviesť nevedel. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný poškodenej nadával, správali sa k sebe normálne a čo sa týkalo hádok, jednalo sa o banality. On raz videl, ako dal obžalovaný poškodenej facku potom, ako sa títo pohádali, poškodená odišla domov, že sa pobalí a od neho odíde a vtedy on s obžalovaným išli hneď za ňou a keď ju stretol na ulici, dal jej facku. Facka bola dosť silná, až ju zatackalo, modrinu ale nevidel. Na poškodenej nikdy zranenia nevidel, ani mu ich poškodená neukázala, ale raz mu len povedala, že má narazenú kostrč. Ak sa pred vyšetrovateľom pri otázke zlomenej kostrči vyjadril, z čoho to má, že asi z toho, keď ju kopal na zemi, tak toto vie len z rozprávania od poškodenej, on toho svedkom nebol. Vie aj o tom, že jej obžalovaný rozbil telefón, on to ale nevidel a vie to len z počutia od poškodenej. Je možné, že jej zakazoval kontaktovať sa a stretávať sa s inými ľuďmi, ale on od poškodenej vie, že jej zakazoval sa aj s ním stretávať, ktorý zákaz ona nedodržiavala. V čase, keď bývala poškodená na Ponikoch sa stretávali často, chodievali spolu von ako kamaráti aj s obžalovaným, aj bez neho von. V podstate sa mu poškodená ani nezdôverovala o manželstve, ktoré bolo spočiatku dobré, občas mu síce niečo povedala, keď sa s obžalovaným pohádali, ale boli to len také blbosti. Obžalovaný pil len pivo a čo sa týka omamných látok, niekedy fajčil trávu aj spolu so svedkom, poškodená pila víno a pivo a čo sa týka trávy, aj túto ona s nimi fajčila.

Z výsluchu svedka D. T. pred vyšetrovateľ PZ je zrejmé, že obvinený pre neho pracoval ako zamestnanec resp. živnostník až dovtedy, kým ho nezobrali do väzby. On nebol nikdy účastný toho, že by obvinený manželku bil alebo nejakým spôsobom týral. Raz bol osobne svedkom ich vzájomnej žiarlivostnej scény, táto obvinenej nadávala, ale on sa s ňou hádať nechcel. Obvinený sa viackrát v práci sťažoval na manželku, že za ňou chodia iní muži a táto veľa pije. Niekoľkokrát odišiel z práce skôr, pretože manželku išiel hľadať alebo ju išiel ukludňovať. Poškodenú raz videl o barliach, inak si na nej nič zvláštne nevšimol, nebol svedkom nejakého fyzického násillia zo strany obvineného voči nej.

Svedok U. K. uviedol, že je kamarát obvineného, nebol nikdy svedkom toho, že by obvinený poškodenú týral, nikdy nevidel, že by ju udrel, kopol, škrtil, alebo inak fyzicky napadol. Má však vedomosť o tom, že poškodená bola obžalovanému neverná s B. B.. Obžalovaný sa mu sťažoval, že manželka pije a má tendenciu robiť hlúposti, utekať z domu a podobne. Má vedomosť o tom, že obžalovaný napadol v krčme B. B., ktorý na neho podal trestné oznámenie. Nikdy nebol svedkom toho, že by obvinený poškodenej nadával, skôr bol svedkom toho, ako mu nadávala ona do k...a podobne. Tiež nebol svedkom toho, že by obvinený poškodenú bil, nevšimol si na nej nejaké zranenia, raz táto krívala, mala niečo s členkom na nohe. Nevšimol si na nej nejaké zranenia, modriny po bitke alebo niečo podobné.

Z výsluchu svedkyne C. J. zo dňa 17.12.2019 vyplýva, že nikdy nebola svedkom týrania zo strany obvineného A. B. voči poškodenej N. B.. Skôr bola svedkom opačných situácií a scén, ktoré obvinenému vyrábala poškodená. Raz čakala spoločne s priateľom D. T. obžalovaného pred domom v aute, pričom poškodená na obžalovaného niečo hulákala a potom hodila do neho popolník, bolo vidieť, že je opitá. Inokedy zase poškodená urobila scénu obžalovanému na ulici, ktorá hulákala zo žiarlivosti na akúkoľvek ženu, ktorá bola s obžalovaným v kontakte. Obžalovanému nadávala do k..., somárov sprostých, ale on si zachoval chladnú hlavu. Nemá vedomosť o tom, čo sa odohrávalo u nich doma v súkromí. Raz obžalovaný priznal, že dal manželke facku, keď ho vyprovokovala, vadilo mu, že táto pije alkohol a užíva návykové látky, asi aj obžalovaný niečo užíval, no na poškodenej to bolo viac vidieť, pretože bola vychudnutá, strhaná a mala kruhy pod očami. Nikdy nebola svedkom fyzického násillia zo strany obvineného voči poškodenej.

Svedkyňa E. P. v prípravnom konaní uviedla, že obvinený je manželom jej dcéry N. B., tohto stretla len raz v živote pred svadbou. Má trvalo narušené vzťahy s dcérou, vzájomne spolu nekomunikujú, občas sa na krátko stretnú a o vyšetrovanom skutku nemá žiadnu vedomosť.

V prípravnom konaní bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria B. B. O., ktorý v znaleckom posudku č. 67/2019 konštatoval zistenie požívania alkoholu a psychoaktívnych látok obvineným, zistil systematický abúzus viacerých psychoaktívnych látok (metamfetamín, canaoidy, alkohol) s počínajúcou závislosťou. Ide o predstupeň závislosti, ktorý s veľkou pravdepodobnosťou bude viesť k rozvoju chorobnej závislosti na ich požívaní. Z preventívneho hľadiska mu preto navrhol uložiť ochrannú ambulantnú protitoxikomanickú liečbu. Po jeho vypočutí aj v konaní

pred súdom, tento vzhľadom na to, že znalecký posudok bol vyhotovený v roku 2019 a keďže obžalovaný bol vo výkone trestu uviedol, že si myslí, že ním navrhované ochranné opatrenie, už nie je aktuálne.

V prípravnom konaní bola pribratá aj znalkyňa z odboru psychológie B. L. J., ktorá v záveroch svojho znaleckého posudku č. 83/2019 uviedla, že osobnosť poškodenej je mentálne dostatočne diferencovaná, jej intelektové schopnosti sú ľahko nadpriemerné vzhľadom k populačnej norme, kontakt s realitou má zachovaný, myslenie menej konvenčné, ale so snahou o sociálnu prispôsobivosť, ktorá je problematická, usudzovanie nezrelé, výrazne subjektívne. Disharmonická, nevyvážená osobnosť je dekompenzovaná vlastným životným štýlom, s ktorými pravdepodobne súvisí tiež konfliktné manželské spolužitie, kde významnú úlohu pravdepodobne zohráva dlhodobejšie požívanie psychoaktívnych látok a alkoholu u poškodenej a osobnostné štruktúry u oboch partnerov. Schopnosť poškodenej správne a úplne vnímať sledované a prežité udalosti, zapamätať si ich a následne reprodukovať je plne zachovaná. Sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti a k sugestibilite zistené neboli. Možnosti ovplyvnenia výpovede poškodenej zo strany inej osoby sú u nej menej pravdepodobné. Sklony ku konfabulácii sa u nej neprejavujú. Všeobecná vierohodnosť súvisiaca s kvalitou kognitívnych schopností a zachovaným kontaktom s realitou pri absencii závažnej duševnej patológie v zmysle psychotických ťažkostí nie je narušená. Špecifická vierohodnosť v súvislosti s posudzovanými okolnosťami je výrazne znížená vzhľadom k disharmonicky až abnormne vyformovanej štruktúre osobnosti poškodenej. Popis udalostí vykazuje zníženú mieru špecifickej vierohodnosti (nedostatok detailov, narušená dejová a časová následnosť, nekonzistentnosť výpovedí). Tendencia klamať alebo nadsadzovať, skresľovať a javiť sa v lepšom svetle je u nej prítomná, preto výpoveď poškodenej nemožno považovať za vierohodnú. Udalosti, ktoré sú predmetom stíhania toho času nemajú výraznejší vplyv na jej psychiku a nezanechali na jej osobnosti badateľné následky. Jej osobnostné rysy sú vyformované, trvalejšie, aktuálne nepodliehajú zmenám v súvislosti s predmetným trestným činom v zmysle prejavov traumatizácie alebo zvýraznenie iných psychických ťažkostí. Jej psychický stav nemožno hodnotiť ako priaznivý, ale tento nie je ovplyvnený skutkom, ktorý je predmetom trestného stíhania. Motiváciou podania trestného oznámenia na obvineného zo strany poškodenej je pravdepodobne snaha riešiť vzájomný konfliktný manželský vzťah spôsobom vlastným osobnosti poškodenej. Cieľom môže byť aj snaha oslobodiť sa od partnera a jeho rodiny. Poškodenú N. B. je možné v ďalšom konaní vypočuť.

Znalkyňa B. L. J. bola v prípravnom konaní k záverom znaleckého posudku dopočutá, pričom uviedla, že pri vyhodnotení výpovede poškodenej ako nie vierohodnej vychádzala z psychodiagnostického rozhovoru, brala do úvahy výpovede vypočutých osôb, ako aj z predloženej dostupnej zdravotnej dokumentácie. Na základe všetkých týchto podkladov formulovala odpoveď na otázku vo vzťahu k vierohodnosti vyjadrení poškodenej N. B. k predmetnému vyšetrovanému skutku.

Aj v konaní pred súdom, keď bola znalkyňa osobne prítomná pri vypočutí tak obžalovaného A. B., ako i poškodenej N. B., v plnom rozsahu zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku s tým, že aj výpoveď poškodenej pred súdom je práve v zmysle jej záverov. Z uvedeného dôvodu svoje závery nemení a nie je potrebné ich ani doplňovať.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil okrem iného aj s listinnými dôkazmi, medzi ktoré patrili, lekárske správy č. I. 272-274, vyčíslenie škody č. I. 276-280, výpis z katastra nehnuteľností č. I. 315, charakteristiky č. I. 290-308, 311-312, odpis registra trestov č. I. 309-310, trestný rozkaz OS BB sp. zn. 1T/72/2018 č. I. 281-283, lustrácie súdu č. I. 358-359, aktuálny odpis registra trestov, spisový materiál Okresného súdu Martin sp. zn. 13PP/37/2020 a spisový materiál Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/63/2019, uznesenie KS BB sp. zn. 4To/66/2022 na č. I. 554-559., Vyjadrenie VŠZP č. I. 564, Vyjadrenie obhajcu obžalovaného č. I. 565, lekárske správy na č. I. 588-597, návrh OP na pribratie znalca č. I. 607-608, uznesenie OS BB sp. zn. 7T/53/2022 zo dňa 17.10.2023 č. I. 657, rozsudok OS BB sp. zn. 7T/53/2022 zo dňa 17. 04.2023 č. I. 658-661, opravné uznesenie OS BB sp. zn. 7T/53/2022 zo dňa 05. 05. 2023 č. I. 662, rozsudok OS BB sp. zn. 7T/61/2023 zo dňa 14. 11.2023 č. I. 663, trestný rozkaz OS BB sp. zn. 0T/69/2023 zo dňa 29.09.2023 č. I. 664, lustrácia ZVJS č. I. 674, 688, odpis registra trestov č. I. 689-691 po prečítaní ktorých, až na listinné dôkazy predložené poškodenu, pripomienky ani námietky neboli.

Vzhľadom na procesné návrhy strán ako aj s poukazom na závery rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici bol do konania pribratý znalec z odboru traumatológie B. G. V., pričom tento vo veci vypracoval

znalecký posudok č. 63/2023, s tým, že z jeho záverov vyplývalo, že na tele N. B., boli v lekárskejších správach popísané nasledovné poškodenia zdravia:

- a) v traumatologickej správe zo dňa 01.11.2018 podvrtnutie ľavého členka s opuchom a krvnou podliatinou a bolestivosťou. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenie ľahkého stupňa závažnosti.
- b) v správe z urgentného príjmu zo dňa 03.12.2018 zlomenina kostrče bez dislokácie. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenie stredne ťažkého stupňa závažnosti.
- c) v správe z urgentného príjmu zo dňa 24.03.2019 pomliaždenie záhlavovej oblasti hlavy, pomliaždenie s odreninami oboch lakťov, pomliaždenie prstov ľavej nohy bez vonkajších zranení. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenia ľahkého stupňa závažnosti.
- d) v správe z urgentného príjmu zo dňa 22.11.2019 rezná rana dĺžky 3 cm na dlaňovej ploche palca pravej ruky v oblasti tenaru. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenie ľahkého stupňa závažnosti.
- e) v správe z urgentného príjmu zo dňa 18.10.2022 popálenie 1. stupňa na ľavej ruke v oblasti palca a 2. prsta na ploche 7x5 cm. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenia ľahkého stupňa závažnosti.
- f) a g) v správach z ušno-nosovo-krčnej ambulancie zo dňa 08.08.2018 a 24.07.2019 prasknutie bubienka pravého ucha po úraze. Zo súdnolekárskeho aspektu išlo o poranenia ľahkého stupňa závažnosti.

Znalec poukázal na to, že v ani v jednom prípade nedošlo u poškodenej k zasiahnutiu a poraneniu životne dôležitých orgánov. Jej zranenia dosahovali zo súdnolekárskeho aspektu hodnotenia zväčša ľahký, maximálne stredný stupeň závažnosti.

V rámci znaleckého posudku boli popísané podrobne mechanizmy vzniku jednotlivých zranení poškodenej N. B.:

a) Podvrtnutie ľavého členka predstavoval nepriamy mechanizmus vzniku zranenia členkového kĺbu nohy, kedy je noha voči predkoleniu obvykle náhle, teda prudším pohybom, uvedená do „nesprávnej“ polohy. Najčastejšie k tomuto úrazu dochádza pri pohybovej aktivite, teda dynamickej činnosti - napr. beh, chôdza, kedy dochádza k náhlemu pošmyknutiu sa, potknutiu/zakopnutiu o prekážku, o vlastnú nohu, k strate rovnováhy a zarovnávaniu v stoji s následným pádom (osoba nemusí vždy spadnúť, no obvykle stráca rovnováhu a padá). Noha sa pri tomto spôsobe úrazu dostáva do rotácie a súčasne/alebo do supinácie/pronácie voči predkoleniu. Poškodená uvádza k mechanizmu vzniku zranenia – „v noci si podvrtila členok na ulici“, čo skutočne môže byť pravdivý výrok. Vzhľadom na charakter zranenia nie je dôvod sa domnievať, že by jej bolo spôsobené inou osobou. To, či poškodenej spadla spontánne, alebo či bola sotená, nie je možné len na základe znalosti typu vzniknutého zranenia ustáliť.

b) Zlomenina kostrče najčastejšie vznikla priamym pôsobením vonkajšieho tupého mechanického násillia vo forme silného nárazu priamo do oblasti kostrče. Išlo o typický následok pádu „na zadok“, teda pádu na sedaciu oblasť a kostrč, kedy prudkým silným nárazom tejto časti tela na tvrdšie pevné podložie dochádza k silnému stlačeniu kostrče smerom dovnútra. Teoreticky môže toto poranenie vzniknúť aj prudkým úderom priamo do oblasti kostrče, v zmysle napr. kopnutia - ale muselo by sa jednať vyslovene o presné „trafenie“ do tejto oblasti a to veľkou silou a pomerne pevným tvrdým predmetom skôr menšej kontaktnej plochy, aby sa pôsobiaca sila „skoncentrovala“ a preniesla na relatívne malú plochu kostrče. Poškodená pri lekárskom vyšetrení uviedla, že 30.11.2018 „spadla na zadok“, čo sa javí ako vysoko pravdepodobný mechanizmus vzniku tohto zranenia. Či išlo o pád spontánny, alebo za účasti inej osoby, nebolo je možné bližšie ustáliť.

c) Pomliaždenie záhlavovej oblasti hlavy, pomliaždenie s odreninami oboch lakťov a pomliaždenie prstov ľavej nohy predstavujú vo všeobecnosti následok pôsobenia vonkajšieho tupého mechanického násillia nízkej intenzity až hornej hranice nízkej intenzity (u zranenia lakťov). V danom prípade v oblasti hlavy a prstov ľavej nohy neboli zistené, a teda v lekárskej správe nie sú popísané, žiadne vonkajšie poranenia. Išlo teda s najväčšou pravdepodobnosťou o ľahký stupeň pomliaždenia (bez výraznejšieho opuchu, bez krvného výronu), prejavujúci sa lokálnou bolestivosťou, či už len na dotyk/tlak alebo aj spontánnou bolestivosťou. Ľahké pomliaždenie mäkkých tkanív povrchu tela vzniká už pri nízkej intenzite pôsobiaceho násillia, ktoré má najčastejšie formu impaktovú - ide buď o pasívny náraz časťou tela do pevnej tvrdšej prekážky, alebo o aktívny úder pevným tvrdším predmetom po tele, či o silnejšie a/alebo prudšie pritlačenie časti tela o pevný tvrdší povrch. V oblasti zadnej plochy oboch lakťových zhybov boli zistené odreniny kože, ktoré vznikajú kombináciou tlaku a ťahu (trenia) povrchu tela voči pevnému tvrdému a drsnejšiemu povrchu. V danom prípade mohlo veľmi dobre ísť o pád poškodenej smerom

dozadu na tvrdú rovnú alebo aj nerovnú plochu s jedným alebo viacerými tupohranatým výstupkami, pričom pri dopade hlava záhlavím narazila na tvrdý rovný/oblý/tupohranatý povrch/predmet bez ostrých hrán a výstupkov, oba lakty svojimi zadnými plochami narazili a súčasne sa treli („sunuli sa“) o drsnejší tvrdý povrch a prsty ľavej nohy mohli byť pritlačené o tvrdý povrch/predmet, alebo stlačené medzi dva pevné tvrdšie objekty/plochy, alebo mohli byť prudšie ohnuté či naraziť do pevnej tvrdej prekážky. Mohlo ísť o jednoduchý pád zo stoja na zem, alebo aj o kaskádovitý pád z jednej úrovne na druhú, alebo o pád s „medzinárazom“ - napr. náraz tela poškodenej na pevný tvrdý objekt (resp. náraz takého objektu clo poškodenej) a následne pád na zem, či poškodená spadla sama, alebo spadla po náraze/zachytení vozidlom či sotení a pod., nie je možné bližšie určiť.

d) Rezná rana dĺžky 3 cm na dľaňovej ploche palca pravej ruky vznikla pôsobením ostrej hrany/ostria pevného tvrdého predmetu v zmysle súčasného pritlačenia (a ťahu) ostrej hrany po koži dľaňovej plochy pravej ruky v oblasti svalovéhovalu pod palcom. Mohlo ísť napríklad o ostrú hranu charakteru čepele noža, ostrú hranu črepiny, plechu, plastu a pod. Či si poranenie spôsobila poškodená sama, cielene alebo náhodou, alebo jej bolo zranenie spôsobené inou osobou, nemožno len z charakteru poranenia bližšie určiť. Poškodená o zranení uviedla, že sa porezala o črepinu v práci, čo je prijateľná verzia o možnosti vzniku tohto poranenia.

e) Popálenina 1. stupňa na ľavej ruke v oblasti palca a 2. prsta na ploche 7x5 cm mohla vzniknúť kontaktom kože ľavej ruky s horúcim pevným predmetom, horúcou tekutinou alebo horúcim plynom (plameňom), pričom pôsobiaca teplota nebola extrémne vysoká a doba pôsobenia bola krátka, nakoľko nevzniklo výrazne poškodenie kožného krytu.

f), g) Prasknutie bubienka ucha môže vzniknúť následkom úrazu alebo z chorobných príčin. Keďže v oboch daných prípadoch bola perforácia (prasknutie) blany bubienka pravého ucha ORL lekárom opísaná ako „suchá“ a okolie bolo bez známok exsudatívneho zápalu, išlo s najväčšou pravdepodobnosťou o úrazovú perforáciu bubienka. Traumatická perforácia bubienka vzniká následkom barotraumy - prasknutie bubienka pri zmenách tlakových pomerov medzi vzduchom vo vonkajšom prostredí (a tým pádom aj vo zvukovode) a medzi stredoušnou dutinou. Deje sa tak napr. pri cestovaní lietadlom a zmenách tlaku vzduchu v kabíne, pri potápaní, následkom priameho prudkého úderu do oblasti ucha, najmä pri údere otvorenou dľaňou ruky („facka“) do oblasti ucha. Bubienok môže byť prederavený aj priamo zavedením ostrejšieho objektu do ucha. Menej časté bývajú ruptúry bubienka pri akustickej traume - následkom šírenia zvukovej vlny, napr. výstrel zo zbrane blízko ucha, explózia (účinnosť tlakovej aj zvukovej vlny). Pri vážnom úraze hlavy môže dôjsť aj k poškodeniu blany bubienka pri zlomeninách bázy lebky, čo v danom prípade nebolo zistené. V kontexte výpovede poškodenej sa v oboch daných prípadoch mohlo skutočne jednať o úrazovú perforáciu bubienka následkom prudkého úderu otvorenou dľaňou ruky do oblasti pravej ušnice (v správach z ušno-nosovo-krčnej ambulancie zo dňa 08.08.2018 a 24.07.2019).

Poškodená mala obmedzený pohyb len po zranení kostrče a členka. Po zlomení kostrče sa hýbať mohla, ale chôdza bola veľmi bolestivá. Obdobne bol jej pohyb obmedzený po podvrtnutí členka, kedy nemohla plne dostupovať na nohu, ale jej translačný pohyb bol možný. K jednotlivým dĺžkam doby liečenia znalec ustálil, že u podvrtnutia ľavej členka je doba práceneschopnosti 2-4 týždne a bežný spôsob života obmedzený po dobu 2-4 týždne, u zlomeniny kostrče doba práceneschopnosti 4-6 týždňov a bežný spôsob života obmedzený po tú istú dobu, pri pomliaždení záhlavovej oblasti hlavy, pomliaždení s odreninami oboch lakťov a pomliaždení prstov ľavej nohy vystavenie práceneschopnosti pri danom charaktere poranení u povolania, kde nie je potrebná manuálna činnosť a zdvíhanie bremien, nie je nutné, prípadne je vhodné len v trvaní 1 dňa a bežný spôsob života je obmedzený len mierne po dobu niekoľko dní (maximálne týždeň), a pri prasknutí bubienka ucha doba práceneschopnosti pre dané poranenie trvá približne 5-7 dní, a bežný spôsob života je významne obmedzený v prvých niekoľkých dňoch (po dobu cca týždeň) po vzniku zranenia, kedy je bolestivosť poranenia najvýraznejšia a môžu byť prítomné aj celkové bolesti hlavy, závraty a sprievodná nevoľnosť, pískanie v uchu, zhoršenie sluchu (to je prítomné vždy).

Vzhľadom na to, že skutočná doba práceneschopnosti nebola z dostupných lekárskeho správ zrejmá, pretože sa v nich ani vystavenie práceneschopnosti neuvádzalo, znalec zodpovedal predpokladanú, resp. primeranú dobu práceneschopnosti, tak ako je popísaná vyššie. Dôležité je poznamenať, že žiadne

z poranení poškodenej, ktoré sú predmetom predloženého posudku, nebolo dôvodné očakávať trvalé následky

Na hlavnom pojednávaní bol aj priamo vypočutý znalec B. G. V., ktorý v celom rozsahu zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, pričom opakovane uviedol, že ohľadom zranení koncipovaných v bode 1 jeho posudku, z týchto zranení je možné pripustiť ako zranenie inou osobou a to pretrhnutie ušných bubienkov, pri ktorom pretrhnutí nemusí ísť ani o veľké násilie. Čo sa týkalo ostatných zranení, keďže pri nich neboli popisované iné sprievodné poranenia, k týmto sa jednoznačne vyjadriť nedalo.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí kto týra blízku osobu alebo osobou, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

V zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Tr. zák. sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb najmä pred domácim násilím a zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Závažnosť konania spočíva v tom, že je narušený záujem spoločnosti na ochrane osôb pred tzv. domácim násilím, čím sa dostal páchatel' do rozporu s ustanovením Trestného zákona.

Tu treba uviesť, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov a súdnej praxe v zmysle § 208 ods. 1 Tr. zák., sa týraním rozumie zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie, teda musí ísť o konanie, ktoré týraná osoba pociťuje pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť, ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobné fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Tr. zák. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie sa pritom rozumie taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Vzhľadom na uvedené, v danom prípade a na základe vykonaného dokazovania v prvom rade treba zdôrazniť, že pri určovaní spôsobu vykonania činu a jeho následkov, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, ako i mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného A. B. ako páchatel'a, súd vychádzal z toho, čo sa kládlo obžalovanému za vinu obžalobou a to s poukazom na vykonané dôkazy a z nich vyplývajúce závery, samozrejme po ich vyhodnotení tak jednotlivo, ako i v ich súhrne a vo všetkých súvislostiach.

Obžalobou námestníčky prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 3Pv 341/19/6601-37 zo dňa 16. 01. 2020 podanej na A. B., pre pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., sa tomuto teda kládlo za vinu, že,

v období od augusta 2017 do 3. októbra 2019 najskôr v rodinnom dome na H. I. J. XXX L. K. A., okres Banská Bystrica a od 15. augusta 2019 v byte na ul. M. J. X L. G. G. manželku N. B. prevažne pod vplyvom alkoholických nápojov a psychotropných látok nepravidelne v rôzne dlhých intervaloch s frekvenciou niekedy jedenkrát za týždeň, inokedy raz za mesiac alebo raz za tri mesiace bil pästou do hlavy, dával jej facky, bil ju po celom tele, škrtil ju rukami, kopal do chrbta ako aj do iných častí tela, čím jej spôsobil modriny, podliatiny, zlomeninu kostrče, narazené rebrá a viackrát prasknutý bubienok v

uchu, pričom naposledy ju napadol dňa 3. októbra 2019 v čase okolo 21.30 hod. na Uhlisku v Banskej Bystrici pri rieke Hron z dôvodu, že bola dlho vonku so psom tak, že jej dal tri facky do tváre, raz ju kopol do ruky a povedal jej, aby šla domov, že ju tam dotiahne, dokope, čím jej nespôsobil žiadne zranenia, zároveň ju urážal, ponižoval, vulgárne jej nadával s tvrdením, že ju treba biť, aby vedela, kde je jej miesto, zdôrazňoval jej, že je menejcenná, že je iba žena, vyhrážal sa jej bitím, obmedzoval ju v tom, že ju nepúšťal vonku, ďalej jej zakazoval stretávať sa a rozprávať s inými ľuďmi, kontroloval jej telefonáty a správy v mobilnom telefóne, nahnevaný jej rozbil tri mobilné telefóny, čím dlhodobo spôsobil N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom, H. O. J. XXXX/XX, G. G., t. č. bydliskom ul. M. J. X, G. G. psychické a fyzické utrpenie, v dôsledku ktorého bola nútená viackrát vyhľadať lekárske ošetrenie a zároveň sa obávala o svoj život a zdravie.

Konaním obžalovaného A. B. teda podľa obžaloby boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, násilnou izoláciou a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas, s ktorými tvrdeniami však súd nemohol súhlasiť a tieto nakoniec ani nezodpovedali skutočnostiam zisteným v súdnom konaní.

V prvom rade treba dať do pozornosti závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie B. L. J. (č. 83/2019), ktoré táto potvrdila aj pri svojom osobnom vypočutí pred súdom potom, ako bola prítomná pri výpovedi obžalovaného a poškodenej, že popis udalostí (na ktorých stála obžaloba), vykazuje zníženú mieru špecifickej vierohodnosti (nedostatok detailov, narušená dejová a časová následnosť, nekonzistentnosť výpovedí), t.j., že výpoveď poškodenej nemožno považovať za vierohodnú, keďže je u nej tendencia klamať alebo nadsadzovať, skresľovať a javiť sa v lepšom svetle.

Táto znalkyňa tiež uviedla, že udalosti, ktoré boli predmetom trestného stíhania obžalovaného (ak sa udiali), nemajú výraznejší vplyv na psychiku poškodenej a nezanechali na jej osobnosti badateľné následky, jej psychický stav, ktorý nemožno hodnotiť ako priaznivý, nie je ovplyvnený žalovaným skutkom.

Súd sa v celom rozsahu stotožnil aj so záverom znalkyne, podľa ktorého motiváciou poškodenej N. B. podať trestné oznámenie na obžalovaného A. B., bola len jej snaha riešiť vzájomný konfliktný manželský vzťah a to spôsobom vlastným jej osobnosti a cieľom môže byť aj jej snaha oslobodiť sa od partnera a jeho rodiny.

Celá obžaloba bola teda postavená výlučne na výpovedi poškodenej N. B., pričom ak výpoveď jediného svedka nie je verifikovaná žiadnym iným dôkazom, jej výpoveď navyše (aj podľa znalkyne) vykazuje nedostatok detailov, bola narušená dejová a časová následnosť, je nekonzistentná, je na zvážení prokurátora, či vo veci podá obžalobu, alebo nie a je neprípustné sa len spoliehať na to, že vina obžalovaného bude preukázaná svedeckými výpoveďami svedkov svedčiacich v jeho neprospech, ktorí však mali len sprostredkované informácie od poškodenej a žiaden z nich nebol ich očitým svedkom.

Na druhej strane bola skupina svedkov (príbuzní a kamaráti obžalovaného), ktorí jednak nepotvrdili správanie sa obžalovaného A. B. popísané v skutkovej vete obžaloby a na druhej strany dali do pozornosti práve správanie sa poškodenej N. B., ktorá bola často pod vplyvom alkoholu, ako i omamných látok, ktoré konzumovali aj spoločne s obžalovaným.

Čo sa týka a zranení poškodenej N. B. počas rozhodného obdobia, súd akceptujúc zrušujúce uznesenie krajského súdu, vo veci pribral do konania znalca pre náležité posúdenie jednotlivých druhov zranení poškodenej v zmysle jej kompletnej zdravotnej dokumentácie. Sporné, tak ako poukázal aj krajský súd bol jeden bod, a sice, že zo strany obžalovaného A. B. došlo minimálne k úderu do oblasti tváre poškodenej.

Súd dáva opakovane do pozornosti obsah znaleckého posudku znalca B. G. V. (č. 63/2023) a jeho výpoveď učinenu pred súdom, kedy tento v celom rozsahu zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, pričom opakovane uviedol, že ohľadom zranení koncipovaných v bode 1 jeho posudku, z týchto zranení je možné pripustiť ako zranenie inou osobou a to pretrhnutie ušných bubienkov, pri ktorom pretrhnutí nemusí ísť ani o veľké násilie. Čo sa týkalo ostatných zranení, keďže pri nich neboli popisované iné sprievodné poranenia, k týmto sa jednoznačne vyjadriť nedalo.

Súd tvrdenia obžaloby o tom, že by správaním sa obžalovaného A. B. popísaného v obžalobe voči poškodenej N. B. bolo prevažne pod vplyvom alkoholických nápojov a psychotropných látok, kedy ju mal biť päšťou do hlavy, škrtiť ju rukami, kopať do chrbta ako aj do iných častí tela, čím jej spôsobil zlomeninu kostrče, narazené rebrá a dňa 3. októbra 2019 v čase okolo 21.30 hod. na Uhlisku v Banskej Bystrici pri rieke Hron z dôvodu, že bola dlho vonku so psom tak, že jej okrem troch faciiek do tváre ju aj raz ju kopol do ruky a pri vulgárnom nadávaní jej mal tvrdiť, že ju treba biť, aby vedela, kde je jej miesto, zdôrazňoval jej, že je menejcenná, že je iba žena, vyhrážal sa jej bitím, obmedzoval ju v tom, že ju nepúšťal vonku, zakazoval sa jej stretávať sa a rozprávať s inými ľuďmi, kontroloval jej telefonáty a správy v mobilnom telefóne, toto jednak nebolo vypočutými svedkami preukázané nad všetky pochybnosti, ale toto ani nemohlo byť súdom považované za vyšší stupeň hrubosti a bezcitnosti, ktoré by poškodená mohla pociťovať ako ťažké príkorie, čo je jednou z podmienok pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Čo sa týkalo fyzického napádania poškodenej obžalovaným, tak tu treba uviesť, že podľa § 8 Tr. zák., trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom podľa § 9 Tr. zák., trestný čin je prečin a zločin.

Pojem trestný čin je možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností, charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak napĺňa obligatórne znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a zároveň je jeho závažnosť, s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a väčšia ako nepatrná.

V prípade prečinov síce je v § 10 ods. 2 Tr. zák. jednoznačne uvedené, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná, toto nie je v Trestnom zákone jednoznačne upravené pri zločinoch v § 11 Tr. zák..

Preto súd tú časť skutku, kde zistiť dokazovaním že k týmto čiastkovým útokom zo strany obžalovaného nedošlo, považoval za potrebné vypustiť zo skutkovej vety, nakoľko ponechanie skutku v celosti tak, ako bol tento uvedený v obžalobe, by spôsobil nesúlad, nakoľko závažnosť konania alebo tzv. materiálny korektív v rozsahu § 10 odsek 2 Trestného zákona súd posudzuje a následne môže uplatniť v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy len pri prečinoch. Za účelom možnosti postúpenia veci na prejednanie ako priestupku z dôvodu nepatrnej závažnosti je preto nevyhnutné skutok upraviť tak, aby už nevykazoval znaky zločinu.

Stupeň závažnosti pritom nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách, ale je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, ako i mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a. Všetky tieto uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných a podstatné je, aby ich závažnosť bola nepatrná.

Spôsob vykonania činu obžalovaným A. B. v súvislosti s posudzovaním naplnenia znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu bolo úlohou znalca v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychológia B. L. J., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 83/2019, ktorá uviedla, že popis udalostí poškodenou uvedených v obžalobe vykazuje zníženu mieru špecifickej vierohodnosti (nedostatok detailov, narušená dejová a časová následnosť, nekonzistentnosť výpovedí), preto jej výpoveď nemožno považovať za vierohodnú, pričom tieto udalosti nemali výraznejší vplyv na psychiku poškodenej a nezanechali na jej osobnosti badateľné následky, jej psychický stav, ktorý nemožno hodnotiť ako priaznivý, nie je ovplyvnený žalovaným skutkom a jej motiváciou podať trestné oznámenie na obžalovaného A. B., bola len jej snaha riešiť vzájomný konfliktný manželský vzťah.

Čo sa týkalo následkov, toto bolo predmetom znaleckého skúmania znalca z odboru traumatológie B. G. V. č. 63/2023, ktorý ku zraneniam poškodenej uviedol, že zo zranení uvedených v obžalobe je možné pripustiť ako zranenie inou osobou len pretrhnutie ušných bubienkov. Pri tomto zranení, doba

práceschopnosti pre dané poranenie trvá približne 5-7 dní (poškodená na PN nebola) a bežný spôsob života je významne obmedzený v prvých niekoľkých dňoch (po dobu cca týždeň) po vzniku zranenia, kedy je bolestivosť poranenia najvýraznejšia a môžu byť prítomné aj celkové bolesti hlavy, závraty a sprievodná nevoľnosť, pískanie v uchu, zhoršenie sluchu (to je prítomné vždy).

Okolnosťami, za ktorých bol čin obžalovaným spáchaný, sú v danom prípade u neho existujúce resp. neexistujúce poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Na strane obžalovaného A. B. nebola zistená súdom ani jedna poľahčujúca okolnosť, ale práve naopak bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to, že tento bol v minulosti súdne trestný.

Pre mieru zavinenia a teda pre subjektívnu stránku uvedeného trestného činu spáchaného obžalovaným nestačí len zistenie, že tento konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu žalovaného trestného činu, čo jednoznačne preukázané nebolo, práve s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k incidentom malo dôjsť, na jeho intenzitu a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie poškodenej hrozilo z útoku.

Pohnútkou obžalovaného A. B. podľa súdu teda nebol jeho úmysel svojim správaním, ktoré ako sama poškodená potvrdila poznala už pred uzavretím manželstva a vychádzalo z jeho povahy, poškodenú týrať, ale správanie sa obžalovaného, ktoré ani podľa súdu nebolo vždy namieste, riešiť bežné manželské nezhody, čo potvrdila aj znalkyňa B. L. J.. Obdobným spôsobom, ako konal obžalovaný, sa podľa svedkov správala aj sama poškodená voči nemu, pričom napríklad sa obaja vzájomne napádali a vulgárne si nadávali.

Tieto všetky vyššie uvedené kritériá pre určenie stupňa závažnosti činu spáchaného obžalovaným A. B. sa teda súdom skúmali a vzťahovali nie na celý skutok tak, ako bol tento žalovaný, ale len pre konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil počas trvania manželstva sa voči poškodenej N. B., kedy sa mal správať spôsobom, že túto fyzicky napádal tak, ako je špecifikované vo výroku tohto rozhodnutia. Jednoznačne sa teda týkalo konania, ktoré už nevykazuje znaky žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a preto bolo možné závažnosť konania alebo tzv. materiálny korektív posudzovať v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Prvostupňový súd rovnako ako i súd odvolací vyvodili záver, že esenciálnym znakom vyvedenia trestnoprávnej zodpovednosti je naplnenie znakov skutkových podstát trestných činov, ktoré sú kladené obžalovanému za vinu. V tejto súvislosti osobitne významný skutok, ktorý musí mať oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom preukázaná musí byť protiprávnosť a naplnenie znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. V tejto súvislosti má mimoriadny význam konkrétny skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, kde jednotlivé okolnosti uvedené v skutku musia mať oporu vo vykonaných dôkazoch.

V zmysle § 278 ods. 3 Tr. por. súd ako nezávislý arbirer stojaci medzi stranami trestného konania nie je viazaný právnym posúdením skutku uvedeným v obžalobe podanej jednou zo strán konania a preto otázka právneho posúdenia skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, posudzuje samostatne.

Na tomto mieste si dovoľuje súd poukázať aj na obdobné prípady v rámci trestného stíhania v prípade trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., kedy pokiaľ súd po prejednaní veci dospeje k záveru, že sa nejedná o trestný čin, pričom vec by mohla byť prejednávaná ako priestupok je potrebné, po rozsiahlom dokazovaní ak súd dospeje k záveru, že ku niektorým čiastkovým útokom nedošlo, uvedené útoky vypustiť zo skutkovej vety tak, aby výrok rozhodnutia bol v súlade s vykonaným dokazovaním a v celom rozsahu korešpondoval s dôvodmi rozhodnutia. (uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 23Tov/2/2022 zo dňa 22. 08. 2022).

Z vyššie uvedených dôvodov, majúc teda zato, že skutok obžalovaného A. B. nie je trestný čin, pričom jeho konanie v žiadnom prípade ani prvostupňový súd nepovažoval za spoločensky prijateľné a súladné s mravnými princípmi, súd skonštatoval, že jeho konanie v tejto časti možno subsumovať pod priestupky Proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. v platnom znení a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a postúpil vec obžalovaného Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Banskej Bystrici, k prejednaniu veci ako priestupku a to

podľa § 280 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať prokurátor do 3 pracovných dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Banskej Bystrici ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Sťažnosť má odkladný účinok.